

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

308

Szerző:

Cím: *Lángbokréták*Forrás: *Világ**Bp.**1915 X 21*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1915"

Személy

Helyszám

XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári házinyomda 1915.

Lángbokréták

Budapest ma újra levetette szokott hamupipóke-köntösét, a sötétséget, amely takarékosan és gazdaságosan takarja el egyébkor, hétköznapokon. Ujra felgyulladtak az ívlámpák. Ünnepeink éreztük ezt a fényes Budapestet. A fény: az optimizmus, a sötétség: a pesszimizmus. A tüntető körmenetet várva, mindenki oly frissen, fiatalon, boldogan sütkérezett ebben a fényben. Arra gondoltunk, hogy ez a kivilágított, tündöklő, vidám város, amelyet most ünnepeink látunk, ilyen volt azelőtt, munkás hétköznapokon is s arra a napra gondoltunk, mikor majd a lángok újra meggyulladnak, és égve maradnak.

*

Az utcákon óriási zászlók. De van köztük egy új is. Mindenki ezt nézi, ezt a zászló-vendéget, új szövetségesünk színeit: a bolgár zászlót. Vörös . . . zöld . . . fehér . . . Érdekes, hogy ez a három szín ebben a világháboruban három arcvonalon lobog. A mi seregünk élén, az olasz, s most már a bolgár fronton is. (Mellekesen jegyezzük meg: a mexikói hadilobogó is piros-fehér-zöld, középen a mexikói sassal.)

Egyre több szín van az utcán. A sok zászló pedig barátságosan elkeveredik egymással. Milyen újság volt még másfél évvel ezelőtt a mi utcáinkon a fekete-sárga lobogó. Azóta a fekete-fehér-piros német zászló otthonossá vált itten s a félholdas és csillagos piros török zászló is annyira a szívünkhöz nőtt, hogy szinte a miénknek érezzük. Ezeket a vékony, átlátszó zászlókat gyönyörűen átvilá-

gilja a sok ívlámpa fehér fénye. Mennyi szín és mennyi gazdagság. Nem csoda, hogy a színek koncertjében valaki összevétel a főváros színeit a román lobogóval, amely szintén vörös-sárga-kék. Románia is velünk van? Nem, az még habozik. Bulgária zászlója azonban mindenütt nagyon népszerű. Egy ilyen szinközösség, ilyen rábeszélő külsőség, ilyen véletlen találkozás — piros-zöld-fehér — túl minden rokonszenven és fegyverbarátságon, egyszerre megnyeri az embereket és betetőzi a bolgárok iránt érzett rokonszenvünket.

*

A bolgár konzulátus előtt halljuk a bolgár himnuszt is.

A különböző himnuszokban találóan van kifejezve a népek karaktere. A milliók: szomorú és bizakodó. A németeké: harcias. A töröké: dallamos és méla, andalgóan keleti. A bolgároké pedig: kemény és vidám. Nagyon hamar megtanulta a budapesti közönség nyomában a zenekar után dudolta, mert a melódiája fülbemászó, kedves, friss. Ütemei annyira pattogóak, hogy néhány katona — ott a bolgár konzulátus előtt — összefogózott s mindjárt táncolni is kezdett.

*

Amint a háboru lázgörbéje emelkedik, az izgalom egy-egy tüntetésben tör magának utat. Ma az a várakozás-okozta nyugtalanság tört ki, amit a mostani balkáni krízis alatt éreztünk. Boldog lángok gyulladtak ki mindenütt. Távolról, magasból, az erkélyekről ez a fáklyásmenet egy hömpölygő lángfolyam-

nak rémlett, amely lassan kuszott előre. A fáklyák tüze, füstje, lángja, szikrája egy mámoros gombolyaggá olvadt. Közelről azonban még érdekesebb a kép. A fáklyákat, a lámpionokat katonák tartották. Éles fényben — mint egy kirakatban — látni lehetett a katona-arcokat, amelyeket különben, nappali világításban alig veszünk észre. Akkor csak katonák, csukaszürkék. Most azonban a közeli és intenzív fény jelentőssé tett minden katonaarcot, közelebb hozta hozzánk emberivé merevitett minden vonást, minden mozdulatot, az ajak ívét, a szem színét, a homlok, az orr, az áll vonalát s azt az akaratot, amely a tömeget áthatja és amely ennek a háborúnak a sorsát eldönti.